

Arrest

nr. 76 332 van 29 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. DE RAEDEMAEKER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 25 april 2008 als niet begeleide minderjarige vreemdeling toe op Belgisch grondgebied en diende op 28 april 2008 een asielaanvraag in nadat hij eerder op 18 april 2008 in Polen een asielaanvraag had ingediend.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 27 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 28 september 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van de Russische Federatie te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. Uw vader hielp de rebellen tijdens de oorlog. Hij hielp de rebellen met medicijnen en voedsel. U weet niet of uw vader zelf strijder was, maar u denkt van niet. Uw vader werd verschillende keren meegenomen. Op 30 december 2007 werd uw vader opnieuw meegenomen door Kadyrovtsy. Op 2 januari 2008 werd uw vader gevonden bij de administratie van de Z.(...) R.(...). Uw vader lag daarna 10 dagen in het ziekenhuis. Uw vader is uiteindelijk gestorven op 17 januari 2008. Na de dood van uw vader wou u niet in Tsjetsjenië (Russische Federatie) blijven. Uw tantes stelden dat u ook zou kunnen vermoord worden aangezien de Kadyrovtsy uw vader vermoord hebben. Ook de broer van uw vader werd meegenomen. Toen ze uw vader hebben meegenomen, stelden de Kadyrovtsy namelijk dat ze u ook zouden meenemen. U werd na de dood van uw vader éénmaal meegenomen. U werd meegenomen naar het politiebureau van U.(...) M.(...). De politie stelde u de gewone vragen : wie uw vader kende, met wie hij zich bezighield, of hij vrienden had, ... U kon daar niet op antwoorden, en u hebt bijna niets gezegd. U werd niet geslagen. U wilde na uw vrijlating naar uw zus I.(...) F.(...) (O.V. 5.601.935) in België komen. U verliet Tsjetsjenië (Russische Federatie) op 15 april 2008, en u reisde met een bus naar Brest (Belarus), waar u toekwam op 18 april 2008. U reisde vanuit Brest verder met de trein naar Polen. Uw vingerafdrukken werden genomen in Polen op 18 april 2008, maar u geeft aan geen asiel te hebben aangevraagd bij de Poolse asielinstanties. Uw reispaspoort werd afgenomen door de Poolse autoriteiten. U verliet Polen op 23 april 2008 met een taxi. U reisde richting België. U kwam België binnen op 25 april 2008, en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 28 april 2008.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. U verklaart tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat u problemen kende in Tsjetsjenië (Russische Federatie) omdat uw vader de rebellen had geholpen en uiteindelijk door Kadyrovtsy werd meegenomen wat tot zijn dood zou geleid hebben (CGVS, p.4-7). U geeft verder aan tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat u zelf éénmaal werd meegenomen door Kadyrovtsy, en u stelt dat ze er mee hadden gedreigd u daarna nog mee te nemen (CGVS, p. 6 en 7). Hierover dient te worden opgemerkt dat deze verklaringen niet stroken met de verklaringen die u eerder hebt afgelegd voor de Poolse asielinstanties, waarvan een kopie van het rapport aan het administratief dossier is toegevoegd. In het rapport dat werd samengesteld door de Poolse asielinstanties staat namelijk uitdrukkelijk dat u **niet** vervolgd werd in uw land van herkomst, en dat u **nooit** werd aangehouden (rapport Poolse asielinstanties, Deel E, punt 1 en 4). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal sprak u daarentegen wel degelijk over **vervolgd te worden** in uw land van herkomst, en van **een aanhouding** (gehoorverslag CGVS). In datzelfde rapport dat werd samengesteld door de Poolse asielinstanties staat **niks concreet** aangegeven wat betreft de omstandigheden (uw ras, politieke of etnische afkomst, geloof, het behoren tot een bepaalde sociale groep politieke overtuiging en daaraan gekoppelde mogelijke vervolgingen) waarom u asiel hebt aangevraagd in Polen, behalve het gegeven dat u naar Polen bent gekomen omdat u daar wilde wonen omdat uw ouders overleden zijn, en u bij een tante verbleef (rapport Poolse asielinstanties, Deel E, punt 8). Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal spreekt u daarentegen **wel degelijk over vervolgingsfeiten** die gelieerd kunnen worden aan de Conventie van Genève (gehoorverslag CGVS). Concluderend kan dan ook gesteld worden dat er weinig geloof kan gehecht worden aan de door u voor het Commissariaat-generaal aangehaalde feiten, aangezien u dergelijk zwaarwichtige feiten anders zeker zou hebben aangehaald bij uw gesprek voor de Poolse asielinstanties. Bovendien blijkt uit het rapport van de Poolse asielinstanties dat u een paspoort hebt voorgelegd bij de Poolse instanties dat werd uitgereikt door het ministerie van Binnenlandse Zaken van de Russische Federatie op 29 februari 2008 (rapport Poolse asielinstanties, Deel B, punt 2A). Hierover dient te worden opgemerkt dat dit paspoort vlak voor uw vertrek (15 april 2008) werd uitgereikt, wat het

weinig aannemelijk maakt dat u nog steeds zou gezocht worden omwille van de vermeende rebellenactiviteiten van uw vader. Verder moet echter worden opgemerkt dat zelfs indien geen rekening zou gehouden worden met het rapport van de Poolse asielinstanties (quod non), u er niet in geslaagd bent uw asielrelaas voor de Belgische asielinstanties aannemelijk te maken. U kan namelijk op geen enkele manier aantonen dat uw vader daadwerkelijk de rebellen zou geholpen hebben en dat jullie hierdoor problemen zouden gekend hebben. Hoewel u een overlijdensakte van uw vader neerlegt - waarin bovendien nergens melding wordt gemaakt van de reden van zijn overlijden - kan u geen bewijzen voorleggen waaruit zou kunnen afgeleid worden dat uw vader een gewelddadige dood zou gestorven zijn (CGVS, p. 6). U geeft verder aan tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat uw vader 10 dagen in het ziekenhuis werd opgenomen, maar hier kan u evenmin iets van documenten over verschaffen, hoewel u tijdens uw interview voor het commissariaat-generaal had aangegeven een poging te ondernemen om via een tante aan documenten te geraken (CGVS, p. 6). Wat betreft het moment waarop u zelf werd meegenomen door de politie, legt u evenmin iets voor dat een begin van bewijs zou kunnen betekenen (CGVS, p. 4 en 7). Concluderend kan dan ook gesteld worden dat u – zelfs indien rekening wordt gehouden met uw jeugdige leeftijd – op geen enkele manier kan bewijzen dat u daadwerkelijk problemen kende in de Russische Federatie, en dat u hierdoor bij een eventuele terugkeer nog steeds problemen zou kennen. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw zus I.(...) F.(...) (O.V. 5.601.935) in België erkend werd als vluchteling. Hierover dient te worden opgemerkt dat elke asielaanvraag volgens zijn eigen merites dient beoordeeld te worden. Bovendien verklaart u uitdrukkelijk tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dat de problemen van uw zus niets te maken hebben met uw problemen (gehoorverslag CGVS). Het door u in het kader van uw asielrelaas neergelegde paspoort van de Russische Federatie bevat informatie met betrekking tot uw identiteit, doch niet met betrekking tot de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen. Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde overlijdensaktes van uw vader en van uw moeder bevatten geen informatie over de reden van het overlijden van uw vader en van uw moeder (CGVS, p. 3). Gezien er geen directe verwijzingen zijn naar uw concrete problemen in deze documenten en er geen duidelijkheid wordt gegenereerd over de reden van het overlijden van uw ouders, wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel. Met betrekking tot de tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen de huidige verklaringen van verzoeker en deze uit het dossier van de Poolse asielinstanties, stelt verzoeker dat hij geen asielaanvraag heeft ingediend in Polen en zijn vluchtredenen dus niet heeft verteld aan de Poolse autoriteiten. Het rapport van de Poolse autoriteiten mag bijgevolg volgens verzoeker geen vergelijkingsbasis vormen om zijn verklaringen in het kader van zijn huidige asielaanvraag op hun waarachtigheid te toetsen. Bovendien, zo stelt verzoeker, mag met de verklaringen in Polen geen rekening worden gehouden omdat verzoeker nog minderjarig was op het

moment van het afleggen ervan. De overwegingen met betrekking tot het rapport van de Poolse autoriteiten moet dus volgens verzoeker buiten beschouwing worden gelaten. Verzoeker geeft verder aan dat het loutere feit dat zijn Russisch binnenlands paspoort uitgereikt werd op 15 april 2008 niets zegt over het al dan niet gegrond zijn van verzoekers vrees.

Tegen de overwegingen uit de bestreden beslissing in verband met het gebrek aan bewijs, voert verzoeker aan dat uit zijn verklaringen wel blijkt dat hij problemen vreest omwille van de activiteiten van zijn vader en dat verzoeker in België een zus heeft wonen die wel werd erkend als vluchteling en wier dossier in het bezit is van het Commissariaat-generaal. Volgens verzoeker heeft het Commissariaat-generaal blijk gegeven van onzorgvuldig onderzoek door het dossier van verzoekers zus niet te voegen en te raadplegen. Bovendien had het loutere feit dat verzoeker een familielid heeft die erkend is als vluchteling als zelfstandige grond voor vervolging onderzocht moeten worden, minstens als grond voor de subsidiaire bescherming. Ook uit informatie die het Commissariaat-generaal aan het administratief dossier gevoegd heeft, blijkt dat een zorgvuldig onderzoek noodzakelijk is omwille van de veiligheidssituatie en de mensenrechten in Tsjetsjenië.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet en van het redelijkheid- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker levert hierbij kritiek op de beoordeling door de commissaris-generaal van de behoefte aan subsidiaire bescherming. Volgens verzoeker mag de subsidiaire bescherming niet alleen beoordeeld worden op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, en komen de mensenrechtenschendingen die in het rapport worden beschreven dat het Commissariaat-generaal heeft toegevoegd aan het administratief dossier overeen met de schendingen die verzoeker inroept. Het Commissariaat-generaal houdt volgens verzoeker geen rekening met zijn bijzondere profiel, met name de broer zijn van een erkend vluchteling. Verzoeker wijst erop dat het element 'broer van een erkend vluchteling' niet in overweging werd genomen om te beoordelen of er in hoofde van verzoeker een verhoogd risicoprofiel bestaat op grond van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet of artikel 3 van het EVRM, terwijl in de informatie van het Commissariaat-generaal net wordt gesteld dat een zorgvuldig onderzoek noodzakelijk is. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal, namelijk de brief van UNHCR aan dhr. Taucher, blijkt tenslotte dat er een risico bestaat voor al wie een klacht heeft ingediend bij nationale of internationale organisaties, waardoor er volgens verzoeker, omdat hij de bescherming heeft ingeroepen van de Belgische autoriteiten, een verhoogd risico is op mensenrechtenschendingen bij een terugkeer naar Tsjetsjenië. Verzoeker stelt dat dit risico onvoldoende werd onderzocht.

2.2. De drie door verzoeker aangevoerde middelen worden, gelet op hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.4. In de bestreden beslissing waarin de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, wordt vooreerst gewezen op de noodzaak van een individuele beoordeling omwille van de complexe situatie in Tsjetsjenië. Daarnaast merkt het Commissariaat-generaal op dat verzoekers verklaringen omtrent het asielaanvraag niet stroken met zijn eerdere verklaringen die hij had afgelegd voor de Poolse asielinstanties. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker in Polen geen vervolgingsfeiten had aangehaald en in België wel spreekt van vervolging en een aanhouding. Er kan derhalve weinig geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde feiten. Bovendien wordt opgemerkt dat verzoekers paspoort vlak voor zijn vertrek werd uitgereikt, wat weinig aannemelijk maakt dat verzoeker nog steeds zou gezocht worden. Zelfs indien geen rekening zou worden gehouden met het rapport van de Poolse instanties, zo vervolgt de bestreden beslissing, is verzoeker er niet in geslaagd zijn asielaanvraag aannemelijk te maken. Zo kan verzoeker op geen enkele manier aantonen dat

zijn vader daadwerkelijk de rebellen zou geholpen hebben en dat hij hierdoor werd meegenomen door de politie. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet betreft, wordt in de beslissing verwezen naar de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd en waaruit blijkt dat de situatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het Commissariaat-generaal merkt verder op dat verzoekers zus erkend werd als vluchteling, maar wijst er tegelijk op dat elke asielaanvraag volgens zijn eigen merites dient beoordeeld te worden. Met betrekking tot verzoekers paspoort, stelt het Commissariaat-generaal dat dit geen informatie biedt over de aangehaalde problemen. De overlijdensaktes bevatten geen informatie over de reden van het overlijden van verzoekers vader en moeder. Daarom wijzigen deze documenten niets aan de beslissing.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoeker de vastgestelde onverenigbaarheid van zijn verklaringen voor de Belgische en de Poolse asielinstanties geenszins weerlegt in zijn verzoekschrift, doch enkel poneert dat hij in Polen geen asielaanvraag zou hebben ingediend. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker wel degelijk een asielaanvraag heeft ingediend in Polen. Het administratief dossier bevat immers zijn "Aanvraag tot het verlenen van het statuut van Vluchteling" die op 18 april 2008 in Terespol werd opgemaakt en waarop de handtekening van verzoeker prijkt (stuk 4, Dossier Poolse asielinstanties met vertaling). Het feit dat verzoeker nu ontkent een aanvraag te hebben ingediend niettegenstaande het manifeste bewijs van deze aanvraag in het dossier is opgenomen, komt zijn algehele geloofwaardigheid uiteraard niet ten goede.

2.6. Waar verzoeker aanvoert dat met de verklaringen in het kader van zijn asielaanvraag in Polen geen rekening mag worden gehouden omdat hij nog minderjarig was en omdat hij de ware reden voor zijn vlucht niet zou hebben verteld, merkt de Raad op dat zijn asielaanvraag in de bestreden beslissing ook vanuit deze hypothese werd onderzocht. In de beslissing wordt immers gewezen, zoals hieronder uitvoerig toegelicht, op het gebrek aan bewijs van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten, zodat deze geen aanleiding kunnen geven tot de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker blijkens de stukken van het administratief dossier in Polen beroep kon doen op een voogd die hem bijstond in het kader van zijn asielprocedure. Hierdoor kan ervan worden uitgegaan dat hij bij zijn asielaanvraag als minderjarige werd begeleid en verzoeker dus niet zomaar kan stellen dat er met de verklaringen die hij in het kader van die asielprocedure heeft afgelegd, louter omwille van zijn minderjarigheid geen rekening mag worden gehouden.

2.7. Waar verzoeker stelt dat de uitreiking van zijn paspoort op 15 april 2008 niets zegt over het al dan niet gegrond zijn van zijn vrees, wijst de Raad op de informatie die door de verwerende partij als bijlage bij de nota met opmerkingen werd gevoegd. Hieruit blijkt dat elke aanvraag voor een internationaal paspoort aan de Russische veiligheidsdienst FSB wordt voorgelegd (Nota met opmerkingen, Bijlage, Antwoorddocument 'International Passport – verification by FSB, 16/04/2007'). Indien verzoeker werkelijk werd gezocht door de autoriteiten omwille van rebellenactiviteiten, kon hij niet zomaar een paspoort bekomen. In die zin vormt het feit dat verzoeker kort voor zijn vertrek in het bezit werd gesteld van een internationaal paspoort wel degelijk een tegenindicatie voor een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

2.8. De Raad stelt vast dat verzoeker de vaststelling van de commissaris-generaal dat er geen enkel begin van bewijs voorhanden is van de beweerde vervolgingsfeiten niet betwist. Verzoeker beperkt zich tot een verwijzing naar het dossier van zijn zus, die wel als vluchteling werd erkend. Het komt echter aan verzoeker toe om in concreto aannemelijk te maken waarom de erkenning in hoofde van zijn zus erop wijst dat er ook in zijnen hoofde een gegronde vrees voor vervolging bestaat. De Raad merkt op dat elke asielaanvraag individueel wordt beoordeeld. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker tijdens zijn gehoor uitdrukkelijk verklaarde dat de problemen van zijn zus niets te maken hebben met zijn problemen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 24/06/2009, p. 8). Het is niet de taak van het Commissariaat-generaal om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). Waar verzoeker er dus op aanstuurt dat de commissaris-generaal in het dossier van zijn zus op zoek moest gaan naar een link met de door hem aangehaalde problemen, gaat hij uit van een omkering van de bewijslast in asielzaken. Er kan de commissaris-generaal bijgevolg geenszins een onzorgvuldigheid worden verweten doordat het dossier van verzoekers zus niet bij de behandeling van deze asielaanvraag werd betrokken.

2.9. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, <http://curia.europa.eu>).

2.10. De Raad merkt op dat ook wat de subsidiaire bescherming betreft de bewijslast op de asielzoeker rust. Deze moet aan de hand van concrete elementen aantonen dat hij beantwoordt aan de criteria van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij moet dus aantonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Verzoeker brengt geen concrete elementen aan ter staving van zijn vraag om subsidiaire bescherming. Verzoeker maakt met zijn blote beweringen niet aannemelijk dat hij met zijn profiel als broer van een erkende vluchteling een risico loopt, net zo min als met zijn loutere bewering dat wie een klacht indient, in casu een asielaanvraag in België, een bijzonder risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag, kan verzoeker zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van dit relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt niets in tegen de beoordeling van de commissaris-generaal van de actuele situatie in Tsjetsjenië in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.11. Er werd geen schending van de artikelen 48/3 en 48/4 aannemelijk gemaakt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze heeft genomen. Er werd geen schending van het redelijkheids- of het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

De drie aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIJN